

ᄃ

სიჩუმეა და ქარიშხალს ვუცდი
და სიცოცხლე სიზმარია ღამის
ჩვენ შეგვეძლო საუბარი უწინ,
დღეს მოვიდა გარინდების წამი.

კლდეზე ვზივარ, დუმილია დღესაც,
მიდის გზაში სამიოდე გლეხი.
მაღალ მთიდან რომ გავხედე ზეცას,
მ ვიგრძენი მდუმარება ქვეყნის.

ტაროსია, არ მოძრაობს ქარი,
წყალი მინდა, დ ხომ ახლოა წყარო.
შემოდგომის საღამოა წყნარი
და უძახის ვიღაც ქალი "მაროსნ.

სიჩუმეა, თან ძაღლების ყეფა,
მე მგონია: უსათუოდ ვცდები.
გავიარე ღამეების წყება,
გავიარე შემოდგომის გზები.